

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

SZABÓ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(34254/10 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. április 22.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Szabó kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Helen Keller, *Elnök*

Sajó András,

Egidijus Kūris, *bírák*

és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*,

2014. március 25-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (34254/10.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Szabó Zoltánné ("a kérelmező") 2010. június 15-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. kormányképviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2013. április 9-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1955-ben született és Balkányban él.

5. 2004. november 11-én a kérelmező pert indított a Debreceni Munkaügyi Bíróságon. Azt állította, hogy közszolgálati jogviszonyát törvénytelen módon szüntették meg.

6. 2007. november 14-én a Debreceni Munkaügyi Bíróság ellene hozott ítéletet. Különböző bizonyítékok alapján a bíróság meggyőződött arról, hogy a kérelmező elbocsátása valós és indokolt volt.

7. 2008. április 10-én Hajdú-Bihar Megyei Bíróság elutasította a kérelmező fellebbezését.

8. 2009. november 11-én Legfelsőbb Bíróság elutasította a felülvizsgálati kérelmét (kézbesítve: 2009. december 17-én).

9. A kérelmező által a fenti ügy kapcsán harmadik személyek ellen felhozott, bűncselekmények elkövetésére irányuló vádak nem vezettek eredményre.

A JOG

AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt “ésszerű idő” követelményével.

11. A Kormány vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak 2004. november 11-én kezdődött és 2009. november 11-én zárult le. Így az eljárás a három bírósági szinten öt évig tartott.

Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónk kell minősíteni.

13. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset körülményeinek tükrében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A Bíróság megismétli, hogy munkaügyi jogvitákban különös gondossággal kell eljárni (ld. *Ruotolo v. Italy*, judgment of 27 February 1992, Series A no. 230-D, p. 39, § 17).

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. a fent idézett *Frydlender* ügy).

15. A Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására készítené. Ezért a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

16. Az Egyezmény 41. cikke alapján a kérelmező az elszenvedett bevételekiesésért összesen mintegy 76 000 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

A Kormány vitatta az igényt.

17. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állítólagos vagyoni kár között, ezért ezt az igényt elutasítja. Másfelől úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 2 000 eurót ítél meg ilyen címen.

A kérelmező nem terjesztett be költségigényt.

A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

18. A kérelmező a per kimenetelét is panaszolta, valamint azt, hogy az általa harmadik személyek ellen felhozott, bűncselekmények elkövetésére vonatkozó vádak nem vezettek eredményre. A Egyezmény 6., 14. és 17. cikkeire hivatkozott.

A Bíróság megjegyzi, hogy az Egyezmény nem biztosít olyan jogot, amely alapján más személyeket el lehet ítéltetni. Továbbá a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy, hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna. Továbbá nem utal semmi arra, hogy a kérelmezőnek az Egyezmény 14. cikke szerinti jogait megsértették volna.

Ebből következően az Egyezmény 35. cikk 3. bekezdése a) pontja és 4. bekezdése alapján a kérelem e részét el kell utasítani.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárások túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 2 000 (kétezer) eurót, valamint az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. Az igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeket *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. április 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök